

AANGETEKENDE

Openbaar Ministerie
Arrondissementsparket Den Haag
t.a.v. de Officier van Justitie
Postbus 20302
2500 EH DEN HAAG

Contact

Telefoon: [REDACTED]

E-mail: [REDACTED]

Bezoekadres

[REDACTED]

Postadres

[REDACTED]

Datum: 27 februari 2023
Betreft: Civitas Christiana/Aangifte
Uw ref.: [REDACTED]
Onze ref.: [REDACTED]

Geachte heer/mevrouw,

Bij deze doe ik namens mijn cliënte Stichting Civitas Christiana, en daartoe door haar bepaaldelijk gevolmachtigd, aangifte tegen de heer R.H. Dijkgraaf (minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap), de heer W.B. Hoekstra (minister van Buitenlandse Zaken) en mevrouw E.N.A.J. Schreinemacher (minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking), hierna ook gezamenlijk aan te duiden als "de ministers", wegens het (mede-)plegen van een ambtsdelict, te weten het gebruik maken van macht, gelegenheid of middel, hun door hun ambt geschonken, bij het plegen van het strafbare feit laster en/of belediging, door middel van de recente publicatie van een Kamerbrief inzake het "Emancipatiebeleid" (30 420, nr. 376, hierna de "Kamerbrief").¹

Deze brief is als volgt opgebouwd. Allereerst zal ik kort ingaan op mijn cliënte en haar campagnes "Gezin in Gevaar" en "Stirezo Pro-Life". Vervolgens zet ik uiteen welke uitingen over cliënte zijn gedaan in de Kamerbrief. In de daarop volgende paragraaf zal ik die uitingen strafrechtelijk kwalificeren. Het geheel wordt afgesloten met een uitdrukkelijk verzoek tot het instellen van een strafrechtelijk onderzoek en van vervolging tegen de ministers die de smadelijke/lasterlijke uitingen gedaan hebben.

¹ Publicatiedatum 8 december 2022.

1. STICHTING CIVITAS CHRISTIANA

Stichting Civitas Christiana (hierna ook: "cliënte" of de "Stichting") is opgericht in 2014 en zet zich, in bredere zin, in om de normen en waarden van de Westerse beschaving, die geworteld zijn in het christendom, te beschermen en te verbreiden. Daartoe worden met enige regelmaat publiekscampagnes gevoerd over actuele maatschappelijke onderwerpen.

Een van die campagnes – waarbinnen diverse thema's aan de orde gesteld zijn in de afgelopen jaren – van cliënte is "Gezin in Gevaar". De campagne is in 2018 opgezet, als tegenwicht tegen de richting waarin de Nederlandse samenleving zich dreigt te ontwikkelen. Instituties als het gezin staan onder druk, zonder welke onze samenleving geen toekomst heeft. Een andere campagne van cliënte is "Stirezo Pro-Life". Stirezo op voor het recht op leven van ongeboren kinderen. In dat kader worden onder andere demonstraties bij abortusklinieken gehouden.

2. FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

2.1 De Kamerbrief inzake het "Emancipatiebeleid"

Met hun Kamerbrief hebben de ministers beoogd (aldus de inleiding van de Kamerbrief) om de Tweede Kamer te "informer" over de voortgang van de inzet van het kabinet op de aandachtsgebieden "(...) gendergelijkheid, seksuele reproductieve gezondheid en rechten (SRGR) en gelijke rechten van lhbtq+ personen".

In de brief wordt, na een algemene inleiding, onder andere gesproken over de "Nederlandse inzet" op genoemde gebieden, de kennelijke "Tegenwerking door EU-lidstaten", de inzet van juridische en financiële middelen en de behaalde, doch in sommige gevallen "wisselende", successen.

2.2 De aantijgingen jegens cliënte in de Kamerbrief

In de inleiding van de brief wordt de toon gezet voor de rest van de brief, en het is juist in deze inleiding dat cliënte genoemd wordt – zij het verhaspeld tot "Civitas Christiani". Het is echter onmiskenbaar dat cliënte bedoeld wordt.

Het gaat om de volgende passage met bijbehorende voetnoot:

"Het kabinet is daarnaast bezorgd over groeiende discriminatie, haat en geweld op grond van seksuele oriëntatie en gender identiteit en expressie op straat, en is geschokt door de dodelijke schietpartijen bij gaybars op 25 juni in Oslo en 12 oktober jl. in Bratislava.

Het debat wordt ook in Nederland gekenmerkt door een verhardende toon. Retoriek van politici gericht tegen lhbtq+ personen en de aangifte bij de politie van anti-lhbtq+-haatmisdrijven namen in et laatste jaar in alle lidstaten sterk toe, ook in Nederland. Er worden steeds meer transnationaal georganiseerde en

gefinancierde campagnes (voetnoot 5) gevoerd die de rechten van vrouwen en lhbtqi+ personen trachten te beperken. Ultraconservatieve organisaties verenigen zich in agendavoering tegen wat zij noemen de ‘genderideologie’ en vervullen ook in Nederland een belangrijke rol (voetnoot 6). Vooral transgender- en non-binaire personen zijn daarbij het mikpunt”.

Voetnoot 5 luidt:

“Zo voert Civitas Christiani (sic) o.a. de campagnes Gezin in Gevaar, tegen “aanvallen van de genderideologie en lhbt-dictatuur”, en Stirezo Pro-life tegen abortus (<https://civitaschristiana.nl/campagnes>). Civitas Christiana maakt samen met andere organisaties, waaronder het Poolse Ordo Iuris, onderdeel uit van het netwerk van Traditie, Familie en Privé-eigendom, een van de grootste netwerken met een uitgavepatroon tegen de anti-gender agenda van ruim 96 miljoen euro tussen 2009 en 2018”.

Voetnoot 6 luidt:

“(2021) Tip of the Iceberg: Religious extremist Funders against Human Rights for Sexuality & Reproductive Health in Europe | EPF (epfweb.org)” (onderstrepingen MV).

Uit deze citaten blijkt dat cliënte door de ministers kennelijk medeverantwoordelijk wordt gehouden voor de toename van “discriminatie, haat en geweld”, en zelfs voor “dodelijke schietpartijen” die op twee specifieke data plaatsgevonden hebben.

De ministers stellen immers direct hierna dat “ook in Nederland” sprake is van een toename van het aantal “haatmisdrijven”, en cliënte wordt vervolgens in een voetnoot als enige (!) Nederlandse organisatie genoemd. Cliënte wordt aangewezen dat zij de “rechten van vrouwen en lhbtqi+ personen” tracht te beperken. Dat zou cliënte doen, aldus de ministers, middels “transnationaal georganiseerde en gefinancierde campagnes”.

Tenslotte suggereren de ministers door middel van voetnoot 6 ook nog eens dat cliënte een “religieus-extremistische” organisatie zou zijn.

3. STRAFBARE FEITEN

3.1 Belediging

Alleen al het loutere feit dat de naam van cliënte – als enige Nederlandse organisatie – figureert in de inleiding van een Kamerbrief waarin geklaagd wordt over “discriminatie, haat en geweld”, “dodelijke schietpartijen” en “haatmisdrijven”, is uitermate kwetsend en grievend voor mijn cliënte en schadelijk voor de door haar gevoerde campagne “Gezin in Gevaar”, evenals voor activiteiten van Stirezo.

Ook de indirecte kwalificatie van cliënte als “religieus-extremistisch” is kwetsend en grievend, gezien het zeer negatieve beeld dat in de Kamerbrief geschetst wordt.

Doordat de naam van cliënte zo prominent figureert in de inleiding van de Kamerbrief, wordt zij (evenals haar campagnes "Gezin in Gevaar" en "Stirezo Pro-Life"), in diskrediet gebracht. Het beeld over "Gezin in Gevaar", Stirezo en cliënte wordt, met andere woorden, ernstig aangetast. De in de Kamerbrief opgenomen beschrijvingen hebben derhalve naar objectieve maatstaven op zichzelf beoordeeld een beledigend (in de zin van artikel 266 Sr) karakter.

3.2 Laster en smaad

Bezien we een en ander in het licht van de in het wetboek opgenomen delicten laster (artikel 262 Sr) en smaad (artikel 261 Sr), dan is de conclusie dat zonder meer is voldaan aan het vereiste dat de "eer" of "goede naam" van cliënte is aangetast door de Kamerbrief. Zoals gezegd zijn de uitingen ook schadelijk in die zin, dat de vermelding in de Kamerbrief koren op de molen is van personen en instanties die door mijn cliënte en haar campagne "Gezin in Gevaar" bekritiseerd worden – zij zullen naar de Kamerbrief kunnen wijzen en op basis daarvan de berichtgeving door mijn cliënte kunnen wegzetten als "discriminatoire", "gewelddadig", verantwoordelijk voor "haatmisdrijven" en "religieus-extremistisch", nota bene op gezag van drie ministers.

Ook rondit lasterlijk is de aantijging van de ministers dat de campagnes van cliënte vanuit het buitenland worden geïnitieerd en gefinancierd, met alle kwalijke associaties van dien. Deze beschuldiging is volstrekt onwaar. Cliënte zet haar campagnes, die geheel worden gefinancierd door middel van vrijwillige bijdragen van Nederlandse donateurs, zelf op. Cliënte vertegenwoordigt zodoende een deel van de Nederlandse samenleving. De ministers vervalsen doelbewust dit beeld, kennelijk omdat de boodschap van cliënte niet te pas komt in de kraam van het huidige kabinet.

Dat ook sprake is geweest van het "kennelijke doel" om "ruchtbaarheid" te geven aan de grievende uitlatingen over cliënte en haar campagne "Gezin in Gevaar" en over Stirezo lijkt mij volstrekt duidelijk, nu het gaat om een Kamerbrief.

Voor zover de ministers in de veronderstelling hebben verkeerd dat de aantijgingen jegens cliënte op "waarheid" berusten, zou sprake kunnen zijn van het (medeplegen van) smaad. Daarbij is van belang dat de in artikel 261 lid 3 Sr opgenomen exceptie niet van toepassing is. Van "noodzakelijke verdediging" is geen sprake. In de Kamerbrief wordt een dergelijke noodzaak overigens ook nergens genoemd.

De exceptie zou daarnaast van toepassing kunnen zijn indien de ministers "te goeder trouw" hadden kunnen aannemen dat het te last gelegde – zoals de aantijging dat cliënte heeft aangezet tot "haatmisdrijven", "schietpartijen" en "discriminatie", en vanuit "het buitenland" gefinancierd wordt, etcetera – waar was, en (cumulatief) het algemeen belang deze telastlegging eiste.

Van toepasselijkheid van deze vorm van de exceptie kan echter geen sprake zijn. In de context van artikel 261 lid 3 Sr moet de vereiste "goede trouw" objectief worden uitgelegd. Gezien de zeer vergaande aard van de insinuaties kan niet gezegd worden dat elk ander redelijk denkend persoon dergelijke beschuldigingen jegens mijn cliënt zou uiten.

De invulling van het waarheidsbegrip in de context van artikel 261 lid 3 Sr wordt beheerst door de context waarin de uitlating is gedaan. Nu het gaat om een officiële overheidspublicatie (Kamerbrief)

mogen aan dat waarheidsbegrip de hoogst mogelijke eisen worden gesteld, en mag verwacht worden dat de overheid zich van een onderzoeksplicht naar de gegrondheid van het gestelde zou hebben gekweten. Daarvan blijkt echter niets uit de Kamerbrief.

Tenslotte valt ook niet in te zien hoe de ministers met hun beschuldigingen het “algemeen belang” dienen. Dat belang kan immers nooit gediend worden met het van overheidswege plegen van een gratuite “karaktermoord” op een organisatie die met haar standpunten een deel van de Nederlandse samenleving vertegenwoordigt.

3.4 Conclusie

Uit het bovenstaande volgt dat de ministers zich (in de inleiding van hun Kamerbrief) in ieder geval schuldig hebben gemaakt aan (het medeplegen van) laster (eventueel smaad) en belediging jegens cliënte. Aangezien de ministers – gezien het door hen gekozen vehikel van een officiële brief aan de Tweede Kamer – gebruik hebben gemaakt maken van macht, gelegenheid of middel, hun door hun ambt geschonken, is sprake van een zogeheten ambtsmisdrijf.

Namens mijn cliënte, en daartoe bepaaldelijk door haar gevolmachtigd, doe ik van deze delicten aangifte tegen de verantwoordelijke drie ministers. Ik verzoek u een strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar de gepleegde feiten.

In verband met het in artikel 269 jo. 64 Sr neergelegde klachtvereiste verzoek ik u tevens uitdrukkelijk om *vervolg*ing tegen de ministers in te stellen.

Voor nadere toelichting op deze aangifte houd ik mij gaarne voor u beschikbaar.

Hoogachtend,

[Redacted signature]